

הַקָּרָח שְׁנֵסֶדֶק

מִסַּע הַבְּרִיחָה הַנִּסִּי שֶׁל הָרֶבִי מֵרוֹז"ן

מַלְכוּת מִבְּחוּץ, עֲנוּה מִבְּפָנִים

הַסָּבָא קְדִישָׁא, הַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל מִרוּז'ין, חַי כְּמוֹ מֶלֶךְ כְּדִי לְהַרְאוֹת
לְגוֹיִים אֶת כְּבוֹד עַם יִשְׂרָאֵל. אֶךְ בְּלִילָה, בִּסְתֵר, הָיָה עָנּוּ כְּתִינוּק וְשִׁפּוֹךְ
דְּמָעוֹת שֶׁל אִשׁ בְּתַפְלָה עַל חֲרָבֹן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

גִּזְרֵת הַצָּאֵר הָאֲכֻזָּרִי

"מִי זֶה שֶׁמַּעֵ לְהַקְרָא
מֶלֶךְ חוּץ מִמֶּנִּי?!"

הַצָּאֵר הָרוֹסִי נִיקוֹלַאי קְרֵמְלִין
בְּרֵבִי וְהַעֲלִיל עָלָיו עֲלִילַת שָׁקֶר.
בְּאַמְצֵעַ הַלֵּילָה נִשְׁמָעוּ
דְּפִיקוֹת חֲזָקוֹת בְּדִלָּת...
הָרֵבִי נֶעְצָר!

אור בתוך החשכה

כמעט שנותים סבל הרבי במבצר קיאב הקר והאפל. אף גם במקום הכי נמוך, פניו
זרחו באמונה. הוא ידע שהקדוש ברוך הוא נמצא איתו גם בכלא.

הַבְּרִיחָה בַּסּוּפָה הַגְּדוֹלָה

לְאַחַר שְׁחָרוּר זְמַנִּי בָּנִס, הַחֲסִידִים יָדְעוּ: אָסוּר
לְחַכּוֹת. הָרַבִּי חָיָב לְבָרַח מִיָּד לְאוֹסְטְרִיָּה!

בְּלֵיל סוּפָה קָפּוּא, רָתְמוּ סוּסִים מִהִירִים לַעֲגָלָה
וַיֵּצְאוּ לְמַסַּע הַצָּלָה מְסוּפָּן.

שְׁלוֹה אֶל מוֹל הַסַּעֲרָה

בַּחוּץ:

רַבִּי נָתַן הָעֵגְלוֹן מִצְּלִיף בַּסּוּסִים.
הַקּוֹר נוֹרָא וְהָרוּחַ מִיִּלְלַת כְּזָאב.

בַּפְּנִים:

הַרְבֵּי מֵרוֹז'יִן יוֹשֵׁב שָׁקֵט וְרָגוּעַ, מְמַלֵּמֵל
תְּהִלִּים, וְלִבּוֹ קָשׁוּר בְּאַהֲבָה לְבוֹרָא הָעוֹלָם.

הַמִּלְכּוּדֵת אֶל מוֹל הַנֶּהָר

סִכָּנָה מֵאַחֹר:
חִילֵי הַצָּאָר הָרוֹסִי
דוֹלְקִים בְּעֶקְבוֹתֵיהֶם.

סִכָּנָה מִלְּפָנִים:
נֶהָר הַגָּבוֹל מִפְּשִׁיר! הֶקְרַח
סְדוּק וְשָׁבוֹר, סִכָּנַת טְבִיעָה
וְדֹאִית.

הפֶּחַד שֶׁל רַבִּי נָתָן

רַבִּי נָתָן מָשָׁךְ בַּמוֹשְׁכוֹת וְעָצַר בְּאִימָה. יָדָיו רָעְדוּ
"סָבָא קִדִּישָׁא!" זַעַק, "הֶקְרַח נִשְׁבֵּר! הַמַּיִם
סוֹעֲרִים! עִם עֲגָלָה כְּזוֹ כְּבֹדָה אֲנַחְנוּ נִטְבָּע מִיָּד!"

אל תירא, עצם עינים!

הרב חייך בשלום, שם כף יד חמה על כתפו הרועדת של נתן,
ואמר: נתן תעצם את העינים שלך חזק חזק. ממש לעצמן. הך
בסוסים... וסע קדימה! הקדוש ברוך הוא הולך לפנינו.

קפיצה של אמונה

רבי נתן לא שאל שאלות. הוא עצם
את עיניו בחזקה לתוך החשך.
הוא הגיף את השוט - צלאף! -
והסוסים זנקו בדהרה פראית
הישר אל תוך הנהר הקופא!

חֲצִיָּה מֵעַל לַטֶּבַע!

"קִרְאָאק... טִרְאָאק!" קולות אֵימִים שֶׁל גּוֹשֵׁי קָרָח מִתְנַפְּצִים.
הַמַּיִם שֶׁאֲגוּ תַּחְתָּם כְּאֲרִיָּה, הֶעָגְלָה שְׂקָעָה וְקַפְצָה – אֶךְ נָתַן הַמְּשִׁיךְ
לְעֶצְמוֹ עֵינָיִים, וְהִרְבִּי בָטַח שִׁיקְרָה לָהֶם נֶס כְּמוֹ בְּקָרִיעַת
בְּקָרִיעַת יָם סוּף.

עַל אֲדָמָה מוֹצָקָה וּבְטוּחָה

זַעֲזוּעַ אַחֲרוֹן, וְהַעֲגָלָה נָחָה. קוֹל הַקֶּרֶחַ פָּסֵק.
"פִּקֵּחַ אֶת הָעֵינִים, נָתַן, "נִשְׁמַע קוֹלוֹ הָרוּגֵעַ שֶׁל הַרְבֵּי.
רְגִלֵּיהֶם עֲמָדוֹ יֵצִיב עַל אֲדָמַת אוֹסְטְרִיָּה. הֵם נִצְלוּ וַיֵּצְאוּ
לַחֲפָשִׁי!

קריעת ים סוף שָׁלָנוּ

רַבִּי נָתָן עֲמֵד הַמּוֹם. הוּא הֵבִין שְׂבִיכוֹת הָאֲמוּנָה וְהַבִּיטָחוֹן
בָּהּ, קָרָה לָהֶם נֶס גָּלוּי, מִמָּשׁ כְּמוֹ קְרִיעַת יַם סוּף.

ה"קרח הנסדק" שלנו

גם לנו בחיים יש "נהרות קפואים שנשברים".
אלו רגעים שבהם אנחנו מפחדים. אולי זה
מבחן קשה, להיכנס להרינום לחדר חשוך,
חשוך, או פחד לאמר את האמת.
הפחד "צועק" עלינו לעצור!

לַעֲצֹם עֵינַיִם אֶל מוֹל הַפֶּחַד

בַּפֶּעַם הַבָּאָה שְׁמַנְשֶׁהוּ מִלְחִיץ אוֹתָךְ –
תַּעֲצֹם עֵינַיִם מִמָּשׁ כְּמוֹ רַבִּי נָתָן. קַח
נְשִׁימָה עֲמוּקָה וְתִגִּיד בִּי בִּלְבָב: ה' אֲתִי
עֹכֶשׂוּ, וְאֵתוּ אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הַכֹּל!

הַנֶּשֶׁם תָּמִיד אוֹחֵז בְּיָדֵינוּ

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ בּוֹטְחִים בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם
כְּשֶׁמִּפְחִיד, לֹא נִפֹּל לְעוֹלָם.
הוּא תָּמִיד יִמְשִׁיךְ לְהַדְרִיךְ אוֹתָנוּ וְלִשְׁמֹר עָלֵינוּ -
מִמֶּשׁ כְּמוֹ חֵבֶר שְׂאוֹחֵז בְּיָדֵינוּ בַּחֲשָׁךְ.